

Alogia, Ambis

Duboki družce pred tobom stojim
a obracam se tvome mraku
silne demone u sebi brojim
ispruzi ruke svome malom bratu
i ja sam isti k'o i ti
gutam svasta godinama
hranim demone nezasite
za ljudske jade ja sam ambis!
U meni svetla nema vise...
Nek meni otanu moje muke
i devet krugova moga jada
pruzi mi rukemoj gordi družce
otvori odaje tvoga hada
zarij mi nokte u vrelo meso
pokidaj vlakna ogranicenja
nek proguta me tvoje grotlo
voli me do ustolicenja!
U meni svetla nema vise...